

ANEU MAR ENDINS

«L'Eucaristia: comunió amb Crist i entre nosaltres»

Aquest és el lema del Congrés Eucarístic Internacional que, si Déu vol, s'obrirà avui a Dublín (Irlanda), coincidint amb la solemnitat de Corpus Christi i que es prolongarà fins al diumenge vinent, 17 de juny. Serà un congrés especial perquè aquesta iniciativa arriba a la seva quinquagèsima edició i, a més a més, també coincideix amb l'any en que celebrem mig segle del començament del Concili Vaticà II. El lema del Congrés Eucarístic de Dublín està inspirat precisament en un fragment del número 7 de la *Constitució del Concili sobre l'Església*. Diu així: «En la fracció del pa eucarístic compartim realment el Cos del Senyor, que ens eleva fins a la comunió amb ell i entre nosaltres.»

Aquest Congrés a molts diocesans els pot recordar el que es va celebrar a Barcelona l'any 1952 i que va ser el Congrés número trenta-cinc de la llista que ara arriba al número cinquanta. D'aquell congrés en va sorgir una iniciativa de caritat unida a l'Eucaristia: les anomenades «Vivendes del Congrés Eucarístic» que han constituït un barri més de la Ciutat Comtal. En un temps de greus necessitats socials, el prelat barceloní d'aleshores, el Dr. Gregori Modrego Casaus, va saber unir la celebració d'actes en honor al sagrament eucarístic amb aquest i d'altres gestos de solidaritat amb les persones més necessitades de la societat.

És el mateix que ara estem cridats a fer en aquests temps d'una crisi econòmica prolongada i greu que afecta moltes persones de la nostra societat. De manera especial, amb el problema de l'atur. L'Església no pot assumir responsabilitats que no són seves. Pot, això sí, donar uns criteris morals i ètics per a ajudar a superar les causes estructurals de la crisi que estem vivint. També pot educar-se i educar en un estil de vida més auster, valorant les coses petites, creant espais per a compartir i per a la solidaritat. No podem pensar que el problema ja el resoldran els governants.

Resumint, no hem de deixar de fer el que puguem. Així ho fa Càritas i d'altres institucions eclesials. Són nombroses les parròquies que aquest darrers mesos han creat i han obert menjadors socials, bancs d'aliments bàsics, bosses de treball, etcètera. Allò que estan realitzant a la nostra diòcesi Càritas, les parròquies i diverses congregacions religioses mereix una valoració especial. La mare Teresa de Calcuta deia que ella no podia resoldre tot el problema de la pobresa en el món, però que si ella i les seves religioses ajudaven una persona, això ja era una cosa bona i que valia la pena de fer-la.

Crec que és això el que estem cridats a fer com a cristians en aquests temps de crisi. Mirem la imatge de Jesucrist, que passà pel món fent el bé, ajudant, consolant i guarint. El pare jesuïta Jacint Alegre, fill d'una família de Terrassa, va fundar l'any 1932 el Cottolengo de Barcelona, que fou el primer a Espanya d'acord amb el model del creat a Torí. Doncs bé, el P. Alegre deia de manera concisa: «Fets, fets, i no paraules». És el que els cristians estem cridats a viure en aquesta hora.

† **Josep Àngel Saiz Meneses**
Bisbe de Terrassa

Ordenació de tres diaques

► El diumenge dia 20 de maig, solemnitat de l'Ascensió del Senyor, dintre de la missa celebrada a la Catedral a les 6 de la tarda, Mons. Josep Àngel Saiz Meneses ordenà de diaques tres seminaristes diocesans. Van concelebrar Mons. Salvador Cristau, bisbe auxiliar i rector del Seminari, Mons. Jaume Traserra, bisbe emèrit de Solsona, Els ordenats són: Mn. Santiago Cortés Velasco, Mn. Javier Fernández Pérez, i Mn. Oriol Gil Termes.

GLOSSA

Marcats amb el seu segell

Les diverses etapes de la vida tenen els seus corresponents moments espirituals, especialment significats per la irrupció de Déu mitjançant la gràcia dels sagraments. És en aquest sentit que un nombrós grup de joves, com tants d'altres durant Pasqua i Pentecosta, es confirmaren fa unes setmanes després d'una acurada i completa preparació: catequesi, activitats de voluntariat, pregàries comunitàries, recessos... En rebre el sagrament de la confirmació, culminaren el procés de la iniciació cristiana, que començà amb el baptisme, que continuà amb la participació en l'eucaristia i que farà que se sentin, cada vegada més, units a la comunitat dels creients, l'Església. Calia veure amb quins ulls plens d'emoció i alegria els miraven les famílies que els han acompanyat al llarg de la vida.

Han rebut la fortalesa de l'Esperit Sant per esdevenir testimonis del Crist i de la fe, que professen amb les paraules i les obres, i treballar així per estendre el Regne, el missatge d'amor i salvació, responsabilitat de tots els creients. Déu els ha marcat amb el seu segell, que significa la pertinença al Crist, la disposició al seu servei en els germans, especialment en els més necessitats. «És Déu mateix qui ens ha ungit i ens referma en Crist, juntament amb vosaltres. Ell ens ha marcat amb el seu segell i, com a penyora del que vindrà, ha

posat en els nostres cors el do del seu Esperit» (2Co 1,21-22).

El seu compromís quedà recollit en el manifest que proclamaren en acabar la celebració: «Volem manifestar-vos que estem contents de fer aquest pas de confirmar-nos, que el fem lliurement i voluntària, que les reunions, catequesis, xerrades i convivències ens han ajudat a preparar-nos millor, que estem contents d'haver conegut millor Jesús i que volem seguir-lo, malgrat que sabem que no és gens fàcil.»

«Per això ens comprometem a seguir el camí de la fe cristiana que vam iniciar quan érem petits amb l'ajuda dels nostres pares, a ajudar, compartir amb els altres i perdonar-los tal com Jesús ens va ensenyar, a ser portadors de pau i construir un món més just i més solidari, a respectar i tenir confiança en els altres, i a fer pregària i compartir la nostra fe amb els altres membres de la comunitat cristiana.»

Els seus pares i la comunitat cristiana els han acompanyat en el procés d'iniciació, els han aprofitat al mestratge de la Paraula, al testimoni de la vivència en la pregària i en el servei i a la celebració dels sagraments, especialment en la trobada joiosa entorn la taula de l'eucaristia. Ara els ha de moure a la responsabilitat del compromís personal per amor a Déu i als altres.

Enric Puig Jofra, SJ

Celebració del Corpus a la Catedral

Aquest diumenge dia 10 de juny el Sr. Bisbe de Terrassa celebrarà la Solemnitat del Cos i de la Sang de Crist a la Santa Església Catedral Basílica del Sant Esperit. A les 7 de la tarda presidirà la Missa concelebrada. A continuació es farà la Processó amb el Santíssim Sagrament pels carrers cèntrics de Terrassa propers a la Catedral.

EL COS I LA SANG DE CRIST

▶ Lectura del llibre de l'Èxode (Ex 24,3-8)

En aquell temps, Moisès anà a comunicar al poble tot el que el Senyor li havia dit i tot el que havia ordenat. El poble sencer, a una sola veu, respongué: «Farem tot el que diu el Senyor». Moisès escriví totes les paraules del Senyor, i l'endemà, de bon matí, erigí un altar al peu de la muntanya i plantà dotze pedres, per les dotze tribus d'Israel. Després encomanà als joves del poble d'Israel que oferissin víctimes en holocaust i immolessin vedells al Senyor com a víctimes de comunió. Ell recollí en gibrells la meitat de la sang, i amb l'altra meitat aspergí l'altar. Després prengué el document de l'aliança i el llegí al poble en veu alta. El poble respongué: «Farem tot el que diu el Senyor, l'obedirem en tot». Llavors Moisès aspergí el poble amb la sang i digué: «Aquesta és la sang de l'aliança que el Senyor fa amb vosaltres d'acord amb les paraules escrites aquí.»

▶ Salm responsorial (115)

R. *Invocant el nom del Senyor, alçaré el calze per celebrar la salvació.*

Com podria retornar al Senyor / tot el bé que m'ha fet? / Invocant el seu nom, alçaré el calze / per celebrar la salvació. R.

Al Senyor li voldria / la mort dels qui l'estimen. / Ah, Senyor, sóc el vostre servent, / ho sóc des del dia que vaig néixer. / Vós em trencareu les cadenes. R.

Us oferiré una víctima d'acció de gràcies, / invocant el vostre nom, / compliré les meves prometes, / ho faré davant del poble. R.

▶ Lectura de la carta als cristians hebreus (He 9,11-15)

Crist ha vingut com a gran sacerdot del món renovat que ara comença. Ha entrat una vegada per sempre al lloc sant, passant per un tabernacle més gran i més perfecte, no fet per mans d'homes, ja que no pertany al món creat; i no s'ha servit de la sang de bocs i de vedells, sinó que amb la seva pròpia sang ens ha redimit per sempre. Segons la Llei de Moisès, la sang dels bocs i dels vedells i la cendra de la vedella, aspergida sobre els qui estaven contaminats, purificava i santificava exteriorment. Ara però, Crist s'ha ofert ell mateix a Déu, per l'Esperit Sant, com a víctima sense tara. Per això, i amb molta més raó, la sang del Crist ens purificarà de les obres que porten la mort, perquè puguem donar culte al Déu viu. El Crist, doncs, és mitjancer d'una nova aliança, perquè ha mort en rescat de les culpes comeses sota la primera. Per ell, els qui eren cridats a l'herència eterna reben allò que Déu els havia promès.

▶ Lectura de l'evangelí segons sant Marc (Mc 14,12-16.22-26)

El primer dia dels Àzims, quan la gent immolava l'anyell pasqual, els deixebles digueren a Jesús: «On voleu que anem a preparar-vos el lloc perquè puguem menjar l'anyell pasqual?» Ell envià dos dels seus deixebles amb aquesta consigna: «Aneu a la ciutat i us trobareu amb un home que duu una gerra d'aigua. Seguiu-lo, i allà on entri digueu al cap de casa: El mestre pregunta on l'allotjareu per poder menjar l'anyell pasqual amb els seus deixebles. Ell us ensenyarà dalt la casa una sala gran, arreglada amb estores i coixins. Prepareu-nos allà el sopar». Els deixebles se n'anaren. Arribant a la ciutat, ho trobaren tot com Jesús els ho havia dit i prepararen el sopar pasqual.

I mentre menjaven, Jesús prengué el pa, digué la benedicció, el partí, els el donà i digué: «Preneu-lo: això és el meu cos». Després prengué el calze, digué l'acció de gràcies, els el donà i en begueren tots. I els digué: «Això és la meua sang, la sang de l'aliança, vessada per tots els homes. Us ho dic amb tota veritat: Ja no beuré més d'aquest fruit de la vinya fins al dia que en beuré de novell en el Regne de Déu.»

Després de cantar l'himne, sortiren cap a la muntanya de les Oliveres.

▶ Lectura del libro del Éxodo (Ex 24,3-8)

En aquellos días, Moisés bajó y contó al pueblo todo lo que había dicho el Señor y todos sus mandatos; y el pueblo contestó a una: «Haremos todo lo que dice el Señor.» Moisés puso por escrito todas las palabras del Señor. Se levantó temprano y edificó un altar en la falda del monte, y doce estelas, por las doce tribus de Israel. Y mandó a algunos jóvenes israelitas ofrecer al Señor holocaustos, y vacas como sacrificio de comunión. Tomó la mitad de la sangre, y la puso en vasijas, y la otra mitad la derramó sobre el altar. Después, tomó el documento de la alianza y se lo leyó en alta voz al pueblo, el cual respondió: «Haremos todo lo que manda el Señor y lo obedeceremos.» Tomó Moisés la sangre y roció al pueblo, diciendo: «Esta es la sangre de la alianza que hace el Señor con vosotros, sobre todos estos mandatos.»

▶ Salmo responsorial (115)

R. *Alzaré la copa de la salvación, invocando el nombre del Señor.*

¿Cómo pagaré al Señor / todo el bien que me ha hecho? / Alzaré la copa de la salvación, / invocando su nombre. R.

Mucho le cuesta al Señor / la muerte de sus fieles. / Señor, yo soy tu siervo, hijo de tu esclava; / rompiste mis cadenas. R.

Te ofreceré un sacrificio de alabanza, / invocando tu nombre, Señor. / Cumpliré al Señor mis votos / en presencia de todo el pueblo. R.

Una de les representacions més antigues de l'eucaristia és aquesta *Fractio panis*, que és a les Catacumbes de Sant Calixt, Roma (s. II)

▶ Lectura de la carta a los Hebreos (Hb 9,11-15)

Hermanos: Cristo ha venido como sumo sacerdote de los bienes definitivos. Su tabernáculo es más grande y más perfecto: no hecho por manos de hombre, es decir, no de este mundo creado. No usa sangre de machos cabríos ni de becerros, sino la suya propia; y así ha entrado en el santuario una vez para siempre, consiguiendo la liberación eterna. Si la sangre de machos cabríos y de toros y el rociar con las cenizas de una becerra tienen poder de consagrar a los profanos, devolviéndoles la pureza externa, cuánto más la sangre de Cristo, que, en virtud del Espíritu eterno, se ha ofrecido a Dios como sacrificio sin mancha, podrá purificar nuestra conciencia de las obras muertas, llevándonos al culto del Dios vivo. Por esa razón, es mediador de una alianza nueva: en ella ha habido una muerte que ha redimido de los pecados cometidos durante la primera alianza; y así los llamados pueden recibir la promesa de la herencia eterna.

▶ Lectura del santo evangelio según san Marcos (Mc 14,12-16.22-26)

El primer día de los Ázimos, cuando se sacrificaba el cordero pasqual, le dijeron a Jesús sus discípulos: «¿Dónde quieres que vayamos a prepararte la cena de Pascua?»

Él envió a dos discípulos, diciéndoles: «Id a la ciudad, encontraréis un hombre que lleva un cántaro de agua; seguidlo y, en la casa en que entre, decidle al dueño: "El Maestro pregunta: ¿Dónde está la habitación en que voy a comer la Pascua con mis discípulos?" Os enseñará una sala grande en el piso de arriba, arreglada con divanes. Preparadnos allí la cena.»

Los discípulos se marcharon, llegaron a la ciudad, encontraron lo que les había dicho y prepararon la cena de Pascua. Mientras comían, Jesús tomó un pan, pronunció la bendición, lo partió y se lo dio, diciendo: «Tomad, esto es mi cuerpo.» Cogiendo una copa, pronunció la acción de gracias, se la dio, y todos bebieron. Y les dijo: «Esta es mi sangre, sangre de la alianza, derramada por todos. Os aseguro que no volveré a beber del fruto de la vid hasta el día que beba el vino nuevo en el reino de Dios.»

Después de cantar el salmo, salieron para el monte de los Olivos.

COMENTARI

La Pasqua de Jesús

qua amb els meus deixebles?» (14,14). L'accent d'aquests textos és innegable: es tracta de la Pasqua de Jesús. És a dir, la Pasqua que celebra Jesús i que, d'alguna manera, realitza Jesús.

Això té almenys dues conseqüències per a la festa del Cos de Crist: en primer lloc, la narració de Marc subratlla que la festa de la Pasqua de Jesús és el misteri de la seva mort i de la seva resurrecció. El ritual de la Pasqua es personalitza en Jesús. Passem d'una acció ritual (l'efemèride de l'Èxode d'Egipte) a una acció personal. Jesús realitza en la seva mort i resurrecció el ritual de l'anyell pasqual. Per això el relat de Marc no insisteix en

la reiteració del gest, ni esmenta per res el ritual de l'anyell pasqual, ni tampoc els altres gestos del sopar de la Pasqua jueva. És la Pasqua de Jesús, la Pasqua cristiana.

Segon, convé explicitar i remarcar que el cristianisme no va considerar necessari de crear una nova festa per celebrar la salvació de Jesús. Jesús va realitzar amb plenitud l'alliberament de l'Èxode. Ara bé, la Pasqua cristiana no és la narració de la sortida d'Egipte, és l'actualització del relat de la mort i la resurrecció de Jesús: l'eucaristia. El que celebrem el dia del Corpus.

Oriol Tuñí, SJ

LECTURES DE LA MISSA DIÀRIA

■ **Dilluns** (litúrgia hores: 2a setm.) (□ Tortosa): Ac 11,21b-26;13,1-3 / SI 97 / Mt 5,1-12 ■ **dimarts** (■ Tortosa): 1Re 17,7-16 / SI 4 / Mt 5,13-16 □ **dimecres**: 1Re 18,20-39 / SI 15 / Mt 5,17-19 ■ **dijous**: 1Re 18,41-46 / SI 64 / Mt 5,20-26 □ **divendres**: Os 11,1.3-4.8c-9 / Is 12,2-6 / Ef 3,8-12.14-19 / Jn 19,31-37 □ **disabte**: 1Re 19,19-21 / SI 15 / Lc 2,41-51 ■ **diumenge** vinent, XI de durant l'any (lit. hores: 3a setm.): Ez 17,22-24 / SI 91 / 2Co 5,6-10 / Mc 4,26-34.

En la festa del Cos de Crist l'evangelí ens narra aquest any la institució de l'eucaristia, segons Marc. No és el relat més antic de la institució, però és una narració amb personalitat i amb un missatge clar, centrat en els gestos i les paraules de Jesús sobre el pa i el vi.

La preparació de l'àpat pasqual remarca reiteradament que es tracta de la Pasqua de Jesús. Els deixebles, en la versió original, pregunten a Jesús: «On vols que fem els preparatius perquè puguis menjar la Pasqua?» (14,12). I la pregunta que fan al cap de la casa on Jesús els adreça, és: «El mestre pregunta: "On és la meua sala on haig de menjar la Pas-

JESÚS DE NATZARET, PER BENET XVI

24. L'eucaristia, trobament amb el Ressuscitat

Pel que fa a l'evolució de la forma del culte cristià, existeix un element determinant. El Senyor, segur de ser escoltat, havia ofert als deixebles ja en el darer Sopar el seu Cos i la seva Sang com a do de la resurrecció: creu i resurrecció formen part de l'Eucaristia, que sense aquestes no és ella mateixa. Però com que el do de Jesús és un do que essencialment prové de la resurrecció, la celebració del sagrament s'havia de vincular necessàriament a la memòria de la resurrecció. El primer trobament amb el Ressuscitat va ocórrer el matí del primer dia de la setmana —el tercer després de la mort de Jesús—; per tant, el diumenge al matí. El matí del primer dia, en conseqüència, esdevingué automàticament el temps concret del culte cristià, el diumenge, el *dia del Senyor*.

Aquesta fixació temporal de la litúrgia cristiana, que alhora determina la seva essència intrínseca i la seva forma, es va realitzar molt aviat. Així, el relat d'un testimoni ocular es narra en *Ac 20,6-11*, sobre el viatge de sant Pau i els seus acompanyants cap a Troes, dient: «Quan ens reunírem el primer dia de la setmana per partir el pa...» (20,7). Això implica que ja en els temps apostòlics la *fracció del pa* s'havia emplaçat al matí del dia de la resurrecció

—que l'Eucaristia se celebrava com a trobament amb el Ressuscitat.

En aquest context hi ha també el fet que Pau prescriu que la col·lecta de diners per a Jerusalem ha de tenir lloc «el primer dia de la setmana» (1Co 16,2). Allí no es parla de la celebració eucarística, però és evident que el diumenge és el dia de la reunió de la comunitat de Corint i, per tant, pot ser inequívocament el dia del culte. Finalment, trobem per primera vegada en *Ap 1,10* la designació de *dia del Senyor* per al diumenge.

Està clarament determinada la nova estructuració cristiana de la setmana. El dia de la resurrecció és el dia del Senyor, i per tant també el dia dels seus deixebles, de l'Església. Cap a la fi del segle I la tradició ja està clarament fixada quan la *Doctrina dels Dotze Apòstols (Didaché, ca.100)* diu amb gran naturalitat: «En el dia del Senyor heu de reunir-vos, partir el pa i donar gràcies, un cop hàgiu confessat els vostres pecats» (14,1). Per a Ignasi d'Antioquia († ca.110) «la vida segons el dia del Senyor és ja una característica distintiva dels cristians, a diferència dels qui celebraven el dissabte» (*Carta als magnesis 9,1*).

Joseph Ratzinger-Benet XVI
(*Jesús de Natzaret, 2a part*, Ed. Claret)

Voces iluminadas e iluminadoras

Quien no ha vivido la gratificante experiencia de haber acudido, en momentos difíciles y de gran dolor, a un maestro espiritual, a una persona buena, a un testigo del amor de Jesús que con sus palabras cálidas nos transmitía consuelo, paz, nuevos ánimos?

Ha fallecido Mn. Frederic d'Alemanya, de probada bondad y alta espiritualidad. Dedicó toda su vida de presbítero a la acogida y a la dirección de quienes buscaban en su ministerio la bondad, la comprensión, la sabiduría, el amor de Jesús. Enfermo de riñón, dependió de la máquina de la diálisis durante años: tres días a la semana, cuatro horas la sesión, atravesado por las lanzas del dolor. Su habitación se convirtió en un lugar muy frecuentado. Su voz —iluminada e iluminadora, esclarecida y esclarecedora— dejaba a cuantos salían del encuentro con el espíritu renovado. Eran como pequeñas resurrecciones.

—Benedicto XVI afirma: «Ser apóstoles con Cristo y como Cristo, para ser compañeros de viaje y servidores de los hombres, entre el signo que somos y la realidad que queremos significar.»

—Lacordaire señalaba: «¡Esta es tu vida, sacerdote de Jesucristo!» ¡Una vida bella, eficiente y útil!

J. M. Alimbau

SANTORAL

10. ✝ Diumenge. El Cos i la Sang de Crist. Sant Maurici, abat; sant Asteri, bisbe.

11. Dilluns. Sant Bernabé, apòstol company de Pau, nat a Xipre, on morí; santa Maria-Rosa Molas i Vallbé (1815-1876), rel., de Reus, fundadora de les Gnes. MdD de la Consolació, a Tortosa (CMC, 1858); sant Lleó III, papa (795-816); santa Adelaida o Alícia, vg. cistercenca.

12. Dimarts. Sant Joan de Sahagun, prev. agustí; beata Iolanda (o Violant), rel. franciscana; sant Onofre (o Nofre), anacoreta.

13. Dimecres. Sant Antoni de Pàdua (†1231), prev. franciscà i doctor de l'Església, nat a Lisboa, patró del ram

de la construcció; sant Fandila, prev.; sant Aventí, mr.; santa Aquil·lina, vg.

14. Dijous. Sant Eliseu, profeta (s. ix aC); santa Digna, vg. i mr.

15. Divendres. El Sagrat Cor de Jesús. Santa Maria-Miquela del Santíssim Sagrament (Madrid 1809-València 1865), verge fund. adoratrius a Madrid (AESC, 1850); sant Bernat d'Aosta, prev. (†1081), patró dels muntanyencs i els muntanyistes; santa Benilde, màrtir; santa Germana Cousin, verge.

16. Dissabte. L'Immaculat Cor de Maria. Sant Quirze (o Quirc, Quiri o Quir) i la seva mare Julita, mrs. (s. iv); sant Ferriol, prev. i mr.; sant Ilpidi, màrtir; santa Lutgarda, verge.

EN PAREJA

Reparto del trabajo en equipo

Al principio los miembros de la pareja se atraen mutuamente por cualidades singulares como el aspecto, la personalidad, el encanto, el humor, la simpatía...

...no por su capacidad para trabajar en equipo. Es muy raro que una pareja de recién enamorados se detenga a tratar a fondo asuntos prácticos de labor en equipo hasta que estos se convierten en problemas frustrantes y comienzan las desavenencias.

Comentario de unos recién casados: «Nunca nos habíamos planteado cosas tan elementales como la manera de repartirnos las tareas domésticas: ¿Quién fregará los cacharros de la cocina? ¿Quién hará las camas o irá al súper a comprar? Y ahora vemos su importancia. Porque como no te aclares con tu pareja, los cacharros sucios se amontonan en la cocina, las camas se quedan sin hacer y la despensa está vacía.»

Toda pareja se enfrenta en la vida en común con la necesidad de tomar grandes y pequeñas decisiones: reparto de las labores caseras, asuntos de presupuesto, actividades sociales y recreativas, dónde vivir, si tener hijos, cómo crearlos y educarlos, a qué escuela llevarlos, etc. Descubren, con sorpresa, que hay una infinidad de exigencias que requieren soluciones conjuntas, pero tienen poca —o ninguna— experiencia para resolver problemas en común.

Surge imparable el principio de la equiparación, con el reparto equitativo de las funciones en la pareja, y es importante hacerlo bien para evitar fricciones o incluso enfrentamientos radicales.

Dr. Paulino Castells
(*En pareja*, Ed. Planeta;
En parella, Ed. Pòrtic)

ENTREVISTA

JORDI FONT

Acompañament espiritual

Acompanyar espiritualment és una pràctica encaminada a portar la persona en l'itinerari de trobada amb el misteri de Déu en ella mateixa. En aquesta línia, la Fundació Vidal i Barraquer proposa una nova edició del seu postgrau en Acompanyament Espiritual —els coordinadors del qual són els jesuïtes Jordi Font i Josep Rambla—, que enguany inclou un mòdul específic dedicat a l'Acompanyament en la Carència i el Dol. Aquest postgrau, adreçat a tot aquell interessat a relacionar psicologia i espiritualitat en la funció de l'acompanyament a les persones, s'impartirà d'octubre de 2012 a juliol de 2014. El Dr. Jordi Font, que és metge, psiquiatre i psicoterapeuta, suggereix que els que hi participin facin, durant aquest període, «una experiència espiritual —recés, exercicis espirituals— i rebin un acompanyament psicològic».

Quines qualitats ha de tenir la persona que acompanya espiritualment?

Ha de procurar ser una persona humana, sana. Pot semblar que sigui una cosa ben senzilla, però no és tan fàcil. Més que una qualitat, ha de ser una manera de viure la persona, viure sanament mentalment i espiritual. Per això li va bé a tothom ser acompanyat i també acompanyar els altres.

Per què és necessària la formació psicològica, a més de l'espiritual, per poder acompanyar?

Tota experiència de relació humana té com a base corporal les nostres neurones i s'expressa psicològicament per la nostra ment, ja sigui conscientment o inconscient; per exemple, quan diem Déu. Si volem no enganyar-nos en l'acompanyament espiritual ens hem de preparar no amb moltes teories, sinó amb un coneixement senzill i profund de cadascú.

La novetat d'aquesta edició és el mòdul d'acompanyament en el dol. Què cal tenir en compte per ajudar les persones en aquest cas?

En circumstàncies doloroses extremes, com per exemple la mort d'un fill, una mort sobtada o d'altres, ajuda especialment sentir-se ben acompanyat. Avui, fer el dol socialment és més difícil. Es busca ajut com sigui, fins i tot s'hi fan grups en tanatoris. Quan es tracta de fer-ho en casos extrems ens cal estar preparats; sobretot si es tracta d'un dol complicat o patològic.

Òscar Bardají i Martín

VIDA DIOCESANA

▶ ACTIVITATS DEL SR. BISBE

Aquest dissabte dia 9, a les 12 h. Es reuneix amb els diaques permanents de la diòcesi a la Casa de la Sagrada Família de Rubí.

A les 19 h. Celebra la Missa Estacional i fa la Visita Pastoral a la parròquia de Sant Fèlix de Canovelles.

Aquest diumenge dia 10, a les 12 h. Celebra la Missa al Santuari de la Mare de Déu de la Salut, amb motiu de la Primera Romeria d'Acció de Gràcies de la Hermandad del Rocío de Sabadell per la tornada a casa des de l'Aldea del Rocío.

A les 19 h. Celebra l'Eucaristia a la Catedral i la Processó de Corpus pels carrers del centre de la ciutat de Terrassa.

Dilluns dia 11. Visita Pastoral a la parròquia de Santa Eulàlia de Corró d'Avall.

Dimarts dia 12, a les 21 h. Pronuncia la conferència *Actualitat del Concili Vaticà II*, a la parròquia de Sant Pere d'Octavià a Sant Cugat del Vallès.

Dimecres dia 13, a les 19 h. Beneeix els nous locals de l'Associació *Atendis* a Sabadell.

Dijous dia 14, a les 11 h. Presideix la reunió del Col·legi de Consultors.

Divendres dia 15, a les 13 h. Celebra l'Eucaristia en el final de curs del Seminari Diocesà.

Diumenge dia 17, a les 12 h. Celebra l'Eucaristia i administra el sagrament de la Confirmació a la parròquia de Santa Engràcia de Montcada i Reixac.

A les 18 h. Celebra l'Eucaristia en el IV Aplec de les Famílies al Santuari de la Mare de Déu de la Salut a Sabadell.

▶ VISITA PASTORAL

Aquest dissabte dia 9, a les 19 h. Missa Estacional i Visita Pastoral a la parròquia de Sant Fèlix de Canovelles.

Aquest diumenge dia 10, a les 12 h. Missa Estacional i administració del sagrament de la Confirmació a la parròquia de Santa Eulàlia de Corró d'Avall.

Dilluns dia 11. Visita Pastoral a la parròquia de Santa Eulàlia de Corró d'Avall.

Diumenge dia 17, a les 10.45 h. Missa Estacional i Confirmacions a la parròquia de Sant Sadurn de la Roca del Vallès.

A les 12.15 h. Missa Estacional i Confirmacions a la parròquia de Santa Maria del Jaire (La Torreta - La Roca del Vallès).

VIII Aniversari de la Diòcesi de Terrassa

El proper divendres dia 15 de juny s'acompleix el vuitè aniversari de la creació de la Diòcesi de Terrassa pel beat Joan Pau II, papa. Amb aquest motiu Mons. Salvador Cristau, bisbe auxiliar celebrarà la missa a les 8 del vespre a la Catedral. Serà bo de fer a totes les parròquies i esglésies una pregària amb aquest motiu.

4t Aplec de les Famílies a la Salut

El diumenge vinent, dia 17 de juny, tindrà lloc el IV Aplec de les Famílies de la Diòcesi de Terrassa al Santuari de la Mare de Déu de la Salut a Sabadell. Els actes començaran a les 12 del migdia i es clouran a les 6 de la tarda amb la celebració de l'Eucaristia presidida per Mons. Josep Àngel Saiz Meneses, bisbe diocesà. Organitza la Delegació Episcopal de Pastoral Familiar.

▶ NOTÍCIES

Missa de clausura del curs universitari. El dijous dia 17 de maig a les 20 h el Sr. Bisbe presidí a l'església del Roser de Cerdanyola la cloenda del curs universitari. Després de la missa, concelebrada per diversos preveres, va tenir lloc l'acte d'entrega dels premis del XII Concurs Bíblic de Catalunya per a universitaris, iniciativa de la Federació de Cristians de Catalunya - Grup Avant de Terrassa, coordinat conjuntament per SAFOR UAB.

Lliurament de premis del Concurs Bíblic a Terrassa. El dissabte dia 19 de maig al matí Mons. Saiz Meneses, bisbe de Terrassa, va presidir l'acte de lliurament dels premis del XXVII Concurs Bíblic que organitza per a tot Catalunya el Grup Avant de Terrassa que forma part de la Federació de Cristians de Catalunya. El Sr. Bisbe va estar acompanyat pel Sr. Xavier Puigdollers, director d'Afers Religiosos de la Generalitat de Catalunya i per la Sra. Teresa Casals, regidora de l'Ajuntament en representació del Sr. Alcalde, a més dels responsables i el consiliari del Grup Avant. Enguany han participat en el concurs

62.000 infants i adolescents de 650 col·legis i un nombre important de parròquies de les diòcesi amb seu a Catalunya. Els treballs presentats tractaven el lema *La vida és un do de Déu i un servei als altres*.

Visita Pastoral a Santa Agnès de Malanyanes. El diumenge 20 de maig, Solemnitat de l'Ascensió, Mons. Josep Àngel Saiz Meneses va dur a terme la Visita Pastoral a la parròquia de Santa Agnès de Malanyanes. Visità la parròquia i revisà els llibres sacramentals. A les 12 del migdia presidí la Solemne Eucaristia acompanyat per Mn. Lluís Pou, rector, Mn. Carles Cahuana, col·laborador i Mn. Manuel Coronado, secretari particular del Sr. Bisbe. Després de la missa saludà tots els feligresos i mantingué una reunió amb el Consell Pastoral Parroquial.

▶ AGENDA

Celebració de Corpus a Ullastrell. Aquest diumenge dia 10, a les 6 de la tarda, a la parròquia de Santa Maria d'Ullastrell, celebració de l'Eucaristia i Processó de Corpus pel Turó. Seguidament, concert de cant de la coral d'Ullastrell a l'església parroquial.

Conferència mensual del Grup Avant. Dissabte 16 de juny a les 17.30 h, a la sala capitular de la Catedral, taula rodona sobre *Rosa Deulofeu, el somriure de la fe*. Amb la participació de Mn. Antoni Deulofeu, Mn. Josep Monfort i la Sra. Núria Estaún.

XII Aniversari de la mort de Mn. Francesc Cima. Dissabte 16 de juny a les 12 h, celebració de l'Eucaristia a l'església parroquial de Gisclareny. Organitza la Fundació Casal del Roser.

REMAD MAR ADENTRO

«La Eucaristía: comunión con Cristo y entre nosotros»

Este es el lema del Congreso Eucarístico Internacional que se abrirá hoy en Dublín (Irlanda), coincidiendo con la solemnidad de Corpus Christi y que se prolongará hasta el próximo domingo, 17 de junio. Será un congreso especial porque esta iniciativa llega a su quincuagésima edición y además coincide también con el año en que celebramos el medio siglo del comienzo del Concilio Vaticano II. Precisamente el lema de este Congreso Eucarístico de Dublín está inspirado en un fragmento del número 7 de la *Constitución del Concilio sobre la Iglesia*. Dice así: «En la fracción del pan eucarístico compartimos realmente el Cuerpo del Señor, que nos eleva hasta la comunión con él y entre nosotros.»

Este Congreso a muchos diocesanos les puede recordar el que se celebró en Barcelona el año 1952, i que fue el Congreso número treinta y cinco de la lista que ahora alcanza el número cincuenta. De aquel congreso surgió una iniciativa de solidaridad unida a la Eucaristía: las llamadas «Viviendas del Congreso Eucarístico», que han constituido un barrio más

de la Ciudad Condal. En un tiempo de graves necesidades sociales, el prelado barcelonés de entonces, el Dr. Gregorio Modrego Casaus, supo unir la celebración de actos en honor del sacramento eucarístico con este y otros gestos de solidaridad con las personas más necesitadas de la sociedad.

Esto mismo es lo que ahora estamos llamados a hacer en estos tiempos de una crisis económica prolongada y grave que afecta a muchas personas de nuestra sociedad. De manera especial, con el problema del paro. La Iglesia no puede asumir responsabilidades que no son suyas. Puede, eso sí, dar unos criterios morales y éticos, que ayuden a superar las causas estructurales de la crisis que estamos viviendo. Puede también educarse y educar en un estilo de vida más austera, valorando las cosas pequeñas, creando espacios para compartir y para la solidaridad. No podemos pensar que ya resolverán el problema los gobernantes.

En suma, no hemos de dejar de hacer lo que podemos. Así lo hace Cáritas y otras instituciones eclesiales. Numerosas parroquias han creado y han abierto

en estos últimos meses comedores sociales, bancos de alimentos básicos, bolsas de trabajo, etcétera. Merece una especial valoración lo que están realizando en nuestra diócesis Cáritas, las parroquias y diversas congregaciones religiosas. La Madre Teresa de Calcuta decía que ella no podía resolver todo el problema de la pobreza del mundo, pero que si ella y sus religiosas ayudaban a una persona, esto ya era algo bueno y que merecía ser hecho.

Esto es lo que creo que estamos llamados a hacer como cristianos en estos tiempos de crisis. Miremos la imagen de Jesucristo, que pasó por el mundo haciendo el bien, ayudando, consolidando y curando. El padre jesuita Jacint Alegre, hijo de una familia de Terrassa, fundó en 1932 el Cottolengo de Barcelona, que fue el primero en España según el modelo del creado en Turín. Pues bien, el padre Alegre decía escuetamente: «Hechos, hechos, y no palabras». Esto es lo que los cristianos estamos llamados a vivir en esta hora.

† **Josep Àngel Saiz Meneses**
Obispo de Terrassa